

1867 година.

29. Дунавска Зора, вѣстникъ за волни-тъ българи. — Почнѣлъ е да излиза въ Браила прѣзъ мѣсець Септемврий, единъ пѣтъ въ седмицата, излизалъ е три години наредъ, и нѣколко броя отъ четвъртата година, но тия нѣколко броя сж излѣзли въ началото (Януар.) на 1877 година, подъ редакцията на *Д. П. Войниковъ*.

Добри П. Войниковъ е роденъ въ гр. Шуменъ на 10-й Ноемврий 1833 година. Първоначално се е училъ въ родното си мѣсто, а подиръ постѣпилъ и е свършилъ Цариградския Collège français de Bebek. Слѣдъ като свършилъ тоя колежъ, върнѣлъ се въ Шуменъ, гдѣто станѣлъ учителъ, а по-късно и директоръ на тамошното българско училище. Подозрѣнъ отъ тогавашното правителство за горѣщъ проповѣдникъ на българското дѣло, Войниковъ билъ принуденъ да емигрира въ Румжния, гдѣто свободата е дала по-голѣмъ просторъ на неговата дѣятелность. Той е билъ директоръ на българското училище въ Браила и почти всичкитѣ си съчинения е написалъ въ Румжния, които сж се прѣдставлявали и въ Турция даже. Прѣзъ 1873 година, като приелъ руско поданство, той дошълъ въ Шуменъ и, поканенъ отъ гражданитѣ, подкачилъ пакъ да учителствува. Прѣзъ 1875 година той билъ арестованъ въ Шуменъ съ много още други интеллигентни българи и подъ конвой билъ испратенъ въ Русе. Поданството му е помогнало и той билъ освободенъ отъ затворътъ и се върнѣлъ въ Шуменъ; но скоро слѣдъ това по извѣстие отъ Русското въ Цариградъ Посолство той напуснѣлъ България и отново се отзовалъ въ Влашко. Въ врѣме на русско турската война той постѣпилъ въ 12 Армейски корпусъ, гдѣто е стоялъ до свършването на войната. Слѣдъ войната дошълъ въ Търново, награденъ билъ съ кръстъ и медаль и назначенъ въ Търново за управитель на болницата или на сиропиталището. Но скоро се разболѣлъ отъ тифосъ и умрѣлъ прѣзъ Мартъ 1878 година. По горѣ забравихме да споменемъ, че Войниковъ самъ е ходилъ по Румжния да прѣдставлява своитѣ драми и да буди националното чувство въ Българския народъ. Войниковъ е редактиралъ послѣднитѣ нѣколко броя отъ 1871 г. на в. „Отечество“ (гледай 1869 година), а е писвалъ въ „Общъ Трудъ“ (гледай 1867 година), „Духовни Книжки“ (гледай 1864 година) и